

[Sigsgaard.]

hovedstadsområdet, er tilstrækkeligt; det er ikke noget, der kan laves på 14 dage, sådan som forslaget er blevet det.

På den anden side må det også siges, at problemet som allerede nævnt ikke alene er et hovedstadsproblem; det er et landsproblem. Hvis der gennemføres en reform med den målsætning, som jeg har skitseret, at alle borgere stilles lige, så er hovedstadsproblemet stort set også klaret. Men kommer der ikke en effektiv og generel byrdefordelingsreform, må der stilles et specielt krav om, at hovedstadsområdet stilles lige med andre større byområder her i landet. Folketinget har i dag afskaffet alle skattely i de store byområder Odense, Århus og Ålborg; hvordan kan det være rimeligt, at man ikke skal have skattely i disse områder, men fortsat skal have det i hovedstadsområdet? Jeg tror ikke, der kan fremføres ét eneste argument for det.

Med disse ord kan jeg anbefale socialdemokratiets forslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ove Hansen): Jeg ville meget gerne have været i den situation, at jeg havde kunnet takke den fg. indenrigsminister for hans bemærkninger, men jeg må indrømme efter den fg. indenrigsministers udtalelser, at min tak må begrænses noget. Jeg har da ikke forstået, at man fra regeringspartierne ordføreres side har vist vort forslag nogen sympati. Derimod har hr. Krog Hansen og hr. Sigsgaard gjort det, og det vil jeg gerne takke dem for.

Må jeg sige, at det forslag til folketingsbeslutning, vi her har fremsat, ikke tager sigte på, at vi på nogen måde vil spænde ben for en virkelig byrdefordelingsreform. Vi er interesseret i at få en byrdefordeling her i vort land, der er således, at udligningen kommunerne imellem bliver mere og mere, skal vi sige retfærdig, end den hidtil har været. Derfor har vi udarbejdet en skitse, et alternativ, til de mange lovforslag, som vi har til behandling vedrørende byrdefordelingen, og vi havde meget gerne set, at vi i udvalget havde kunnet drøfte problemerne i den skitse, som vi har udarbejdet.

Men jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger om denne skitse, inden jeg kommer

ind på de spørgsmål, som den fg. indenrigsminister berørte.

Vi er altså interesseret i en byrdefordelingsreform, men forudsætningen må være, at en mere retfærdig udligning kommunerne imellem opnås, at det inden omlægningen nøje afklares, hvilke opgaver staten skal varetage, hvilke opgaver primærkommunerne skal varetage, og hvilke opgaver sekundærkommunerne skal varetage. Målsætningen i regeringens mange lovforslag vedrørende byrdefordelingen kan efter min opfattelse opridses i følgende hovedpunkter: bedre udligning mellem de velstående og de økonomisk svage områder af landet, bedre harmoni mellem kompetence og økonomisk ansvar og administrativ forenkling af de mange forskellige refusionsordninger. Men jeg synes ikke, at regeringens forslag lever op til de stillede krav.

Først et par ord om udligningen. Hvorvidt en kommune er velstående eller økonomisk svag, afhænger af flere forhold, bl. a. indkomstgrundlaget og udgiftsbehovet, og udgiftsbehovet, f. eks. om der er stort behov for skoler, børneinstitutioner m. v., er igen afhængigt af befolkningens aldersfordeling. Forslaget om skattegrundlagstilskud til amtskommunerne er principielt et forsøg på udligning, men for det første er det afsatte beløb for ringe til at løse udligningsproblemerne, og for det andet skal skattegrundlagstilskuddet gives til amtskommunerne for at nedbringe amtskommunernes udskrivning. Det sidste giver ingen mulighed for at mindske uligheden mellem kommunerne inden for et amt. Forslaget om tilskud til kommunerne efter areal pr. indbygger tager overhovedet ikke hensyn til kommunens driftsudgifter.

Om kompetence og økonomisk ansvar vil jeg gerne tilføje, at udformningen af statsstøtten til kommunerne på en sådan måde, at kommunerne ikke forledes til at foretage dispositioner, de ellers ikke ville have foretaget, nødvendigvis må være afhængig af, om der er tale om opgaver, som kommunerne ifølge lov er forpligtet til at løse, eller der er tale om opgaver, som det står kommunerne frit for at løse eller lade ligge.

Om administrativ forenkling kun dette, at forenkling naturligvis er et gode, hvis det